

TEATRE

Ser o no ser

Ana Fernández Álvarez

El darrer espectacle proposat per **Il·lús Teatre** a la ciutat de Sabadell, *Ser o no ser*, la primera vegada, el desembre del 2001, al Centre Cívic Sant Oleguer, després, el setembre del 2002, al Museu d'Art, va delectar-nos amb una exquisida posada en escena, plena de sensibilitat i de profunditat escènica. Jordi Fité, des del 1998, s'ha esmerçat en treballar muntatges que, amb una factura aparentment simple, són capaços d'oferir múltiples lectures comprensives. Aquesta darrera proposta ho aconsegueix destil·lant puresa, austeritat i grandesa.

Temes com el Nadal, 1998; l'Art, 1999; l'Amor, 2000 i, per últim, Shakespeare, han estat les excuses que l'Il·lús Teatre ha utilitzat per a aparèixer puntualment cada any a l'escena sabadellenca. Primer eren temes, després ha estat un autor. Premeditadament o no, resulta molt coherent, perquè Shakespeare, universal i etern, ho engloba tot. *Ser o no ser* parteix d'un muntatge que combina els monòlegs i els sonets, algunes cançons del propi Shakespeare i altres de contemporànies, i tot això junt aconsegueix plasmar una estructura dramàtica sòlida i molt bella.

Sis actors, dues veus, quatre músics –com els dotze elements d'un sopar sacre, sense coreografia, sense decorat, configuren una posada en escena majestàtica que, durant una hora i deu minuts, ens omple amb la bellesa d'un text de gran sensibilitat, amb el timbre d'unes veus contrastades i ben mesurades, així com amb una intel·ligent direcció musical.

La màgia de l'espectacle s'obre amb un monòleg del *Mercader de Venècia*, elogiant la música, en aquest cas, eix vertebral de l'obra i transmetent un gran missatge: Ella és el millor antídoto contra el patiment. En el següent bloc esclata la vida combinant sonets shakespeareans amb una cançó d'Antonio Martínez Ares, *Habanera de los ojos cerrados*. I l'esclat d'aquesta vida no pot confluïr sinó és amb l'Amor, que és el bloc que segueix. Aquí cito literalment la proposta escrita que aquest grup teatral ens dóna: *En aquest tram es pot gaudir de les diverses maneres en que Shakespeare expressa el sentiment amorós: El silenci com a màxima expressió dels sentiments (sonets XXIII i LXXXV) i la dificultat per a trobar paraules, idees, noves imatges per a poder dir el que ja ha dit tantes vegades (sonets LXXVI i CVI). La cançó 'More than words' serveix per a il·lustrar musicalment aquest bloc. És a dir, tot el muntatge parteix d'una acurada i molt estudiada concatenació temàtica que es va desgranant i que cerca enllaços lògics entre l'argument i el format. Enllaços i blocs argumentals que acaben dotant el producte d'una coherència molt ferma.*

Apareix el conflicte de l'antítesi entre el sentiment i la raó, prefixat ja en la dramàtúrgia clàssica, recreat en Shakespeare, però que ha travessat l'història fins

SER O NO SER

Joan Tassa	Direcció musical
F. Membrives	Teclat i acordió
Joan Tassa	Guitarra
Enric López	Baix
Raül Serrano	Percussió
Antònia León	Veü
Maria Hinojosa	Veü

Actors: Montse Vidal, Elisenda Renom, Toni Coromines, Josep Muñoz, Carles Cano i Josep Barceló

Selecció, guió, posada en escena i direcció: Jordi Fité.

arribar als nostres dies. També el tema del materialisme; el de la rememoració i, per últim, el de la Mort. Tots ells són, a la vegada, arquitectura i pell del muntatge. I ha doncs, una cohesió entre format i contingut molt estimable. Els recitats, juntament amb les cançons, mantenen un equilibrat ritme temporal, però, també, una continuïtat temàtica extremes. La pausa de la paraula, la química de la cançó, la sensualitat de la música i la densitat de la presència dels actors a la palestra, entrellacen una edificació dramàtica molt vistosa i reeixida.

Il·lús Teatre, com a espectadora, delecto per a conèixer la vostra proposta.

